

Φεύγοντας για τη Σικελία, σε αναζήτηση του φυγάδα Δαίδαλου, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο Μίνωας αποκόπηκε από την Κρήτη. Άλλωστε, ποτέ ο ίδιος δεν επέστρεψε, ενώ και η ίδια η Κρήτη αποκόπηκε από τον αυτόνομο μυθολογικό της κύκλο κι εντάχθηκε στον αχαικό: Ο γιος του Μίνωα, ο Δευκαλίωνας, μοιάζει γνήσιος Αχαιός ήρωας. Είχε μετάσχει στο κυνήγι του Καλυδώνιου Κάπρου κι ήταν ένας από τους Αργοναύτες που ακολούθησαν τον Ιάσονα στην Κολχίδα. Δικαιωματικά, όταν μαθεύτηκε ο θάνατος του Μίνωα στη Σικελία, ο Δευκαλίωνας έγινε βασιλιάς της Κρήτης. Και ήταν εξ αγχιστείας απόγονος του πρώτου Δευκαλίωνα (του πατέρα του Έλληνα): Ο θετός παππούς του, ο Αστέριος, κρατούσε από τη γενιά του Δευκαλίωνα και του Έλληνα.

Ως βασιλιάς, ο Δευκαλίωνας φρόντισε να εξασφαλίσει συμμαχίες. Παρέκαμψε το γεγονός ότι ο Αθηναίος Θησέας είχε σκοτώσει τον Μινώταυρο κι είχε κλέψει κι εγκαταλείψει την αδελφή του, Αριάδνη, και φρόντισε να γνωριστεί ο πια βασιλιάς της Αθήνας με τη Φαίδρα. Η οποία, κατά την εκδοχή αυτή του μύθου, δεν ήταν αμαζόνα αλλά αδελφή του, γνήσια κόρη του Μίνωα. Πραγματικά, ο Θησέας παρηγορήθηκε στην αγκαλιά της Φαίδρας. απέκτησαν και δυο παιδιά, τον Ακάμα και τον Δημοφώντα.

Η συμμαχία του Δευκαλίωνα με τον Θησέα δεν του βγήκε σε καλό. Όπως αναφέρθηκε ήδη, ένας μύθος θέλει τον Δαίδαλο να επισκέπτεται την Αθήνα μετά την δολοφονία του Μίνωα και να πείθει τον Θησέα πως ώρα ήταν να δοθεί ένα μάθημα στους Μινωίτες.

Ο αθηναϊκός στόλος έπιασε στο λιμάνι της Κνωσού και οι άνδρες το κυριεύσαν αμέσως, καθώς ο Δευκαλίωνας νόμισε πως οι νεοφερμένοι έρχονταν φιλικά. Η μεγάλη μάχη δόθηκε μπροστά στον Λαβύρινθο κι ο Θησέας σκότωσε τον Δευκαλίωνα με τα ίδια του το σπαθί. Η Κρήτη έπεσε στα χέρια των εισβολέων. Τρεις γενιές αργότερα, διηγείται ο Ηρόδοτος, έγινε ο Τρωικός πόλεμος. Οι Κρητικοί πολέμησαν στο πλάι των Αχαιών. Επιστρέφοντας, είδαν τη χώρα τους να ερημώνεται για μια ακόμα φορά...

Ιδομενέας και Μηριόνης

Ο γιος του Δευκαλίωνα, Ιδομενέας, διαδέχτηκε τον πατέρα του στον θρόνο. Αυτός ήταν πια γνήσιος Αχαιός. Ήταν όμορφος άντρας, απέκτησε έμπιστο και κολλητό του τον Μηριόνη (γιο ενός νόθου αδελφού του) και πήγε αυτοπροσώπως να ζητήσει το χέρι της Ωραίας Ελένης στη Σπάρτη. Συγκαταλεγόταν ανάμεσα στα φαβορί αλλά τελικά εκείνη προτίμησε τον Μενέλαο.

Ο Ιδομενέας παρηγορήθηκε παίρνοντας γυναίκα του τη Μήδα (σημαίνει αρχόντισσα κι ανήκει στον μινωικό μυθολογικό κύκλο) κι απέκτησε τρεις γιους, τους Ίφικλο, Λύκο και Οσρίλοχο, και μια κόρη, την Κλεισιθήρα. Έγινε φίλος με τον Μενέλαο και πολλές φορές φιλοξενήθηκε στο μυκηναϊκό παλάτι της Σπάρτης. Κι ο ίδιος φιλοξενούσε τον Μενέλαο, όταν ο Πάρης έκλεψε την Ωραία Ελένη. Ο Ιδομενέας ήταν πια μεσόκοπος αλλά τίμησε τον όρκο του κι έσπευσε να συνδράμει τους Αχαιούς στην εκστρατεία στην Τροία.

Πριν να φύγει, άφησε θρόνο, γυναίκα και παιδιά στη φύλαξη του θετού γιου του, Λεύκου, γνήσιου γιου του χάλκινου Τάλου. Η μητέρα του Λεύκου ντρεπόταν που έκανε έρωτα με το χάλκινο θηρίο και είχε εγκαταλείψει το μωρό στα βουνά. Εκεί το ανακάλυψε ο Ιδομενέας, το πήρε κοντά του, του έδωσε το όνομα Λεύκος και το ανέθρεψε. Είχε την κρυφή ελπίδα να δει τον Λεύκο άντρα της κόρης του.

Η κατοπινή φονική δράση του Λεύκου, σε συνδυασμό με το όνομά του εύκολα μπορεί να συνδυαστεί με την καταστροφική στάχτη του ηφαιστείου που έπληξε την Κρήτη. Συνηγορεί σ' αυτό και το όνομα του πατέρα του καθώς Τάλος δεν λεγόταν μόνο ο χάλκινος γίγαντας που προστάτευε την Κρήτη και του οποίου ο χαμός συνέπεσε με την καταστροφή της αλλά και ένας ανιψιός του Δαίδαλου, εφευρέτης του κεραμικού τροχού, του πριονιού κι άλλων εργαλείων (κι ο Δαίδαλος έγινε η μυθολογική αφορμή να χαθεί στη Σικελία ο Μίνωας).

Με αχώριστο σύντροφό του τον Μηριόνη, ο Ιδομενέας εξόπλισε ογδόντα πλοία, τα φόρτωσε με στρατό από την Κνωσό, την Φαιστό, την Γόρτυνα, τη Λύκτο, τη Μίλητο, τη Λύκαστο κι άλλες πόλεις της επικράτειάς του και μετείχε στον Τρωικό πόλεμο, όπου ανδραγάθησε. Ο αρχηγός, Αγαμέμνονας, τον τιμούσε ιδιαίτερα. Το ίδιο και τον Μηριόνη που είχε σκοτώσει πάμπολλους Τρώες.

(τελευταία επεξεργασία, 26 Ιουνίου 2021)